

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Пазарджик , 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на четвърти март, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно
наказателно дело № 20215220200034 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалбата на Г. В. С., ЕГН *****, гр. СЕПТЕМВРИ, ул. „Р., със
съдебен адрес : гр. Пазарджик, ул. „ Х.К., чрез адв. В. Д., против Наказателно постановление
№36-0000875/ 17.12.2020г. издадено от Директор РД„АА““ гр. Пловдив, с което на
жалбоподателя на осн. Чл. 93в, ал.2 от ЗАВП е наложена глоба в размер на 500 лева.

С жалбата се навеждат конкретни доводи за процесуално-правна и материално-правна
незаконосъобразност на атакуваното постановление, с които се обосновава искането за
неговата отмяна.

В съдебно заседание дружеството- жалбоподател, чрез становище на своя представител
поддържа жалбата и искането в нея. Претендира за прекомерност на платеното адвокатското
възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща законов представител. Депозирала
е писмено становище

Районният съд, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства по
отделно и в тяхната съвкупност и с оглед разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за

установено следното:

На 27.11.2020 г. в гр. Пазарджик,, по ул. "Синитевска", паркингът пред фабрика "Костал" жалбоподателят управлявал МПС Форд транзит с рег. № *****, от категория М2, собственост на "Х." АД, ЕИК: *****, извършвайки превоз на пътници.

Около 14:20 часа на това място жалбоподателят бил спрян за проверка от св. С. служител на РД АА Пловдив . Той изискал документи на водача и на МПС във връзка с осъществявания превоз на пътници от гр. Пазарджик - с. Ковачево - с. Бошуля и обратно. Водачът представил пътен лист № 0-6778/27.11.2020 г., със заверено копие № 3103600023, издадено на "Х." АД, с пътническа ведомост за случаен превоз към пътен лист с № 0-6796 до № 0-6802 за дати 23.11.2020 г. - 29.11.2020 г. и проформа фактура № 1000000101203304/23.11.2020 г.

Моторното превозно средство, с което бил извършван превозът, било оборудвано с дигитален тахограф "Continental Automotive", но от направената разпечатка от 27.11.2020 г. се установило, че водачът не използва карта на водача

Поради това свидетелят съставил против него в това му качество и приемайки, че извършва случаен превоз на пътници, попадащ в обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006, изменен с Регламент 165/2014, но в нарушение на чл. 34,§1, изр.І, пр.2 от Регламент (ЕС) 165/2014.

Акът е надлежно предявен и е връчен препис срещу подпис, а въз основа на него е издадено атакуваното НП.

То неоснователно и само декларативно се упреква в процесуално-правна неизправност. Ясно са посочени – време, място на извършване, както и конкретното бездействие чрез което е осъществено нарушението. Съответна на описанието на нарушението е възприетата като виновно нарушена норма

чл. 34,§1, изр.І, пр.2 от Регламент (ЕС) 165/2014.

Акът и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи , а и това се установява от представената заповед в тази насока. Обсъждането горе обоснова процесуалната изправност на акта и на НП.

Не такъв е обаче изводът относно материалната законосъобразност.

Не се спори: 1. относно осъществения превоз, за който се представени посочените в НП документи, подробно описани 2: относно липсата на карта на водача при наличие на дигитален тахограф.

Спори се и то основателно, относно *вида на извършения превоз*. Вярно е,

че съпровождащите превоза документи и поставената табела (виж показанията на актосъставителя) са били за „случаен превоз“ и те са били представени от водача на дружеството-превозвач. Това, че последното е съставило тези документи, квалифицирайки превоза като случаен, е следвало също да бъде проверено от контролния орган, вместо същият директно да възприеме тази ,погрешна в случая , квалификация на превоза.

Според §1, т.24 ДР ЗАВП " *случайни автобусни превози са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия*“, а съгласно , а според т.23 "специализирани автобусни превози" са превозите на **работници, служители и учаци по договор с определени от клиента маршрут и разписание**. Видно от договора на л. 76 и сл. още от 20.08.2018г. бил сключен договор за пътнически превоз между „Х.“ АД и „Костал България Аутомотив“ ЕООД, съгласно т.1 от който – Костал ЕООД възлага, а дружеството- жалбоподател следва да предостави транспорт на служителите на възложителя по маршрути, одобрени от възложителя. Маршрутите са предвидени като приложение 1 по договора – виж на л. 82, където е маркиран процесния такъв, включващ уговорки относно място на спирките, часове на тръгване от начална и пристигане на крайна и от който стана ясно, че този маршрут се изпълнява три пъти дневно, което съответства на трите смени в работния цикъл на предприятието – възложител.

Превозът не е случаен, доколкото, по дефиниция, това изисква „превозваната група пътници да няма промяна в състава на групата от началния до крайния пункт“, а в случая пътници са качвани (при забиране) първо от Ковачево и след това в бошуря, което променя състава на групата и всички са превозвани до Пазарджик, завод Костал.

Затова и прав е пълномощникът на дружеството, че при правилно приложение на ЗАВП следва да се приеме, че водачът извършва „специализиран превоз“. Всъщност, стана ясно от писмото на л. 81, че в продължение на повече от две години извършваният по този начин превоз е бил възприеман погрешно – и от дружеството, и от ИААА- като случаен, вместо като специализиран, която порочна практика от декември 2020г. е изоставена , което не се опровергава от въззиваемата страна.

Горното обаче не засяга обективната съставомерност на деянието, тъй като нито посочената като нарушена норма от европейското право, нито посочената санкционна от

вътрешното право (съдържаща и състава на нарушението) поставят като обективен елемент от състава на нарушението вида на превоза по смисъла на т. 23 или 24 от §1 от ДР на ЗАВП. Тоест – изискването по чл. 34,§1, изр.І от Регл. (ЕС) 165/2014 и това по чл. 93, в, ал.2 от ЗАВП е напълно необвързано с вида на превоза и е приложимо , независимо дали той е случаен или специализиран. Поради това и погрешното решение на контролния, и наказващия относно вида на превоза е ирелевантно за съставомерността на приписаното нарушение.

Основателно обаче се спори за това, че посочената като виновно нарушена норма не намира приложение в процесния случай поради изключението по чл. 3 Регл (ЕО) 561/06 , **тъй като касае редовни линии (с препращането от чл.4 б“н“ на Регл. 561/06) с маршрут до 50 км.** Разстоянието по процесния маршрут, за който е вменено нарушението гр. Пазарджик - с. Ковачево - с. Бошуля и обратно (тоест маршрута включва и пътя в обратна посока) е установено с нарочно събрани данни от АПИ – виж писмо на л. 36. От Пазарджик до Ковачево е 10.7 км , а от там до Бошуля (справка в съответните сайтове, за каквато възможност като справка има произнасяне на АС Пазарджик , виж **решения на Адм.с Пазарджик канд №№ 1185/20 и 1138/20**) е 6.9 км. Тоест целият маршрут (включва и пътя в обратна посока) е под 50 км/ч., поради което позоваването на изключението по чл. 3 ,бА от Регл. 561/2006 е резонно.

претенцията на въззиваемата страна (виж писменото становище л. 48 и сл.), че с чл. 13 от Регламент 561/2006 се позволява на държавите въвеждането на индивидуални условия (каквото е изискването по санкционната норма в НП, *необвързано* с ограничението за 50 км) , но в определени случаи , тази норма също не намира приложение. С посочения Регл. (ЕО)165/2014 е изменен Регламент (ЕС)561/2006. Регламент 561/2006 действително предвижда със своя **чл. 13** (в тази посока е защитата на л. 31) : „При условие че не се засягат целите, изложени в член 1, всяка държава-членка може да предостави изключения от членове 5—9 и да подложи такива изключения на индивидуални условия на своята територия или със съгласието на заинтересованите държави, на територията на друга държава-членка, приложими за превоз със следните видове превозни средства...“ и по-долу същите са изброени. Относива към настоящия казус е само втората хипотеза на възможното изключение от което може да въведе съответната държава : „изключения на индивидуални условия..., приложими за превоз със следните видове превозни средства“, които са лимитативно изброени. Тази възможност Република България е въвела с нормата на чл. 78, ал.2 от ЗДВП, с която са поставени индивидуални условия, но те също не касаят процесното МПС (доколкото препраща нормата към почти всички хипотези на чл. 13, а тези, към които не препраща не се отнасят до процесното МПС). За да е възможно изключението, въведено всъщност с чл. 93в, ал.2 от ЗАВП от националното законодателство (санкционна, но съдържащата състава на нарушението, дословно приповтаряща изискването на чл. 34, §1 ,изр.І от Регл. , но без ограничението по чл. 13 от Регл. 165/2014 за разстояние до 50 км.), *необходимо е тази норма на националното законодателство да съответства на поставените с международния източник изисквания за допустимост на това изключение .*

Процесното МПС, което е всъщност микробус (а не автобус, както се сочи в акта и НП!) с маса под 3.5 т. (справка в сайта на производител и разпространител – “Собствено тегло в кг: 1643 и Максимално допустима маса – обща в кг: 2445)“ и не попада в нито една от хипотезите, позволяващи изключението, които са лимитативно изброени в акта на ЕС в 18 точки (от б“а“ до б. „с“). Те касаят превозното средство, с което се извършва превозът и процесното не попада в нито една от тези 18хипотези, които са о следните точки :

„а) превозни средства, които собственост или наети от публични органи, какъвто дружеството дружеството-собственик не е;

б) превозни средства, използвани или наети от земеделски, градинарски, горски или рибарски предприятия , а процесното дружество е превозвач по смисъла на ЗАвП

в) земеделски трактори или горски трактори, какъвто процесното МПС не е

г) превозни средства или комбинации от превозни средства с максимално допустима маса, ненадвишаваща 7,5 тона, използвани от доставчици на *универсални услуги съгласно определението* в член 2, точка 13 от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата [14] за *доставка на пратки като част от универсална услуга* (има решения за тълкуване на понятието), каквото МПС процесния микробус не е

д) превозни средства, използвани изключително на острови или в региони, изолирани от останалата част на националната територия, а процесното не е такова

е) превозни средства, и задвижвани с природен или втечен газ или електричество, каквото процесното МПС не е ;

ж) превозни средства, използвани за обучение и изпит по управление на превозно средство с цел получаване на свидетелство за управление или удостоверение за професионална компетентност, при условие че те не се използват за превоз на стоки или пътници с търговска цел, а процесното МПС се ползва именно с такава цел, освен, че не се ползва за обучение за правоспособност ;

з) превозни средства, използвани във връзка с канализация, защита от наводнения, услуги по поддръжка на водоснабдяването, снабдяването с газ и електроснабдяването, поддръжка на пътищата и контрол по пътищата, събиране на битови отпадъци от врата до врата, телеграфни и телефонни услуги, радио- и телевизионно излъчване и откриване на радио- и телевизионни предавателни или приемници, в каквато връзка не се ползва процесното МПС

и) превозни средства с 10—17 места, използвани изключително за превоз на пътници с

нетърговска цел, а превозното средство (макар и 17 местно – виж жбаснения на жалбоподателя) е ползвано *именно търговска цел*, предвид договора между дружеството, в която работят пътниците и превозваческото дружество – л. 82 и сл.

й) специализирани превозни средства, превозващи цирково и панаирно оборудване, а процесното МПС е ползвано с друга, несъмнено установена цел;

к) специално оборудвани превозни средства по транспортен проект, които служат основно като образователно средство в недвижно състояние, каквато хипотеза не представя процесния случай, при който има превоз

л) превозни средства, използвани за събиране на мляко от фермите и/или за връщане във фермите на млечни контейнери или млечни продукти, предназначени за храна за животни- превозвани с процесното МПС са пътници

м) специализирани превозни средства за превоз на пари и/или скъпоценности- изводът е аналогичен на този по б. Л“;

н) превозни средства, използвани за превоз на животински отпадъци и животински трупове, които не са предназначени за консумация от човека; изводът е аналогичен на този по б. Л“

о) превозни средства, използвани изключително на пътища вътре в транспортни възли, като пристанища, интермодални и железопътни терминали;

п) превозни средства, използвани за превоз на живи животни от фермите до местните пазари и обратно или от пазарите до местните кланици в радиус изводът е аналогичен на този по б. Л“

р) превозни средства или състави от превозни средства, превозващи строителни машини за нуждите на строително предприятие в радиус до 100 километра от базата на предприятието, при условие че управлението на превозните средства не представлява основна дейност за водача; изводът е аналогичен на този по б. Л“

с) превозни средства, които се използват за доставяне на готова бетонна смес; изводът е аналогичен на този по б. Л“

Изложеното горе сочи, че изискването, заложено в посочената нарушена норма на европейския акт и санкционната от вътрешното право, не е валидно за процесния случай, тъй като приложимо е изключението от него, свързано с ограничението за маршрута – до 50 км/ч (което пък не се изключва от обсъдения чл. 13 от посочения Регламент 651/14).

По изложените съображения санкционният акт следва да се отмени. Това влече основателност на претенцията за разноските на жалбоподателя, които следва да се присъдят в строения размер от 300 лева – който е минимален и в който смисъл е изразено становище в

писмените бележи на ответната страна – виж на л. 51.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №36-0000875/ 17.12.2020г. издадено от Директор РД„АА“““ гр. Пловдив, с което на Г. В. С., ЕГН *****, гр. Септември, ул. „Р. е наложена глоба в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА РД „АА“- Пловдив към ИААА – София да заплати на Г. В. С., ЕГН *****, гр. Септември сума в размер на 300 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-гр.Пазарджик в 14-дневен срок от датата на съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____